

РЕШЕНИЕ

№ 1330

гр. Варна, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 46 СЪСТАВ, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Евгения Мечева

при участието на секретаря Стоянка М. Г.ева
като разгледа докладваното от Евгения Мечева Гражданско дело № 20233110115728 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по предявен от Н. М. Я., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ж. к. „П.“ №**, вх.**, ет.**, ап.**, чрез процесуалния му представител – адв. Й. А., срещу ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Студентски“, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата 4298 лв. /след допуснато изменение в размера на исковата претенция по реда на чл. 214, ал. 1 ГПК вместо първоначалната за сумата 100 лв., частичен иск от целия в размер на 6500 лв./, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди на собствения на ищеца товарен автомобил „Ситроен Берлинго ФГ“, с рег. № *****, настъпили в резултат на реализирано на 28.08.2023 г. ПТП в гр. Варна, бул. „Сливница“, преди кръстовището с ул. „Андрей Сахаров“, причинено по вина на водача на лек автомобил „Мерцедес Ц 220“, с рег. № *****, застрахован по договор за гражданска отговорност при ответното дружество, изразяващи се в увреждане на задна част лява странична стена, задна лява товарна врата, декоративна лайсна заден регистрационен номер, леви задни светлини, задна броня, вътрешна задна престилка, заден под ламарина комплект, заден ляв подкалник, укрепваща вътрешна лява колона багажник, заден ляв рог, заден ляв мост окачване, заден ауспук гърне, заден успок. удар, задна престилка комплект и задна лява гума, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 04.12.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

В исковата си молба ищецът Н. М. Я. излага, че на 28.08.2023 г., около 14:30 часа, в гр. Варна, бул. „Сливница“, управлявайки собствения си товарен автомобил „Ситроен Берлинго ФГ“, с рег. № *****, бил блъснат от лек автомобил „Мерцедес Ц 220“, с рег. № *****, управляван от Б.В.. Твърди, че

ПТП е настъпило при следните обстоятелства: движел се е с автомобила си по бул. „Сливница“, в посока центъра на гр. Варна, като преди кръстовището с ул. „Андрей Сахаров“ започнал да намалява скоростта поради задръстване, когато изведнъж усетил силен удар отзад от л. а. „Мерцедес Ц 220“, с рег. № *****. За настъпилото ПТП попълнили двустранен констативен протокол за ПТП, като за виновен за настъпилото произшествие посочили водачът на л. а. „Мерцедес Ц 220“, с рег. № *****. Излага, че лекият автомобил на виновния водач е застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“, издадена от ответното дружество, със срок на действие 27.02.2023 г. – 26.02.2024 г., действаща към датата на настъпване на процесното ПТП. Излага, че на 30.08.2023 г. е уведомил застрахователя на виновния водач, като същият извършил оглед на автомобила, изготвил снимков материал и съставил опис-заключение № 0003****. В опис-заключение били посочени конкретно и увредените детайли по автомобила. Поддържа, че до настоящия момент не е получил необходимото застрахователно обезщетение. Извършил проучване в няколко сервиза, занимаващи се с ремонт и възстановяване на увредени автомобили и установил, че необходимата за възстановяване на автомобила сума е в размер на 6500 лв. По изложените съображения моли предявеният иск да бъде уважен. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, гр. София, чрез процесуалния му представител – юрк. К.И.. Не оспорва обстоятелството, че пред застрахователя е предявена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение в полза на ищеца за причинените на автомобила му имуществени вреди от настъпило на 28.08.2023 г. ПТП. Преписката е образувана на основание застрахователен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на МПС. Извършен е оглед на увредения автомобил, като в опис-заключение са описани увредените детайли. Твърди, че в хода на извършената ликвидационна дейност е установено, че е налице икономически тотал, по аргумент и от разпоредбата на чл. 390, ал. 2 КЗ. С оглед императивната разпоредба на чл. 390, ал. 1 КЗ преди да изплати обезщетение на ищеца е изискал същият да му предостави удостоверение от компетентните органи за прекратяване на регистрацията на МПС, в което да е отбелязано, че прекратяването на регистрацията е поради настъпила тотална щета. Посочва, че такова удостоверение не е представено пред застрахователя, поради което дружеството е в невъзможност да се произнесе по основателността на предявената застрахователна претенция, съответно, че не е налице основание за изплащане на застрахователно обезщетение. Оспорва предявения иск по основание и по размер. Счита претенцията за предявена в прекомерен размер, тъй като претендираното обезщетение не кореспондира със средната пазарна стойност на превозното средство към датата на процесното ПТП и със стойността на запазените му части. По изложените съображения моли исковата претенция да бъде отхвърлена.

В проведеното по делото открито съдебно заседание ищецът се представлява от адв. Й. А., който заявява, че поддържа предявения иск и моли същият да бъде уважен.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, събраните по делото доказателства и съобрази приложимия закон, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ.

За основателността на така предявения иск е необходимо ищецът при условията на пълно и главно доказване да установи, че на посочената дата 28.08.2023 г. е настъпило ПТП по вина на водача на лек автомобил „Мерцедес Ц 220“, с рег. № *****, в резултат на което е претърпял твърдените имуществени вреди по вид и размер, доколкото е увредено негово собствено моторно превозно средство; наличието на причинно-следствена връзка между събитието и вредоносния резултат; че автомобилът на виновния водач е застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество, действаща към датата на настъпване на ПТП; че е уведомил застрахователя на виновния водач за настъпилото застрахователно събитие, съответно че е поискал заплащането на обезщетение за претърпените от него щети, както и какъв е размерът на дължимото обезщетение за възстановяване на автомобила.

По делото на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 ГПК е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване в отношенията между страните, че е налице сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за лек автомобил „Мерцедес Ц 220“, с рег. № *****, при ответното дружество, със срок на действие 27.02.2023 г. – 26.02.2024 г., валидна към датата на настъпване на застрахователното събитие – 28.08.2023 г., както и че при застрахователя е образувана преписка по щета № 0003*****, за което е подадено нарочно уведомление от ищеца на 30.08.2023 г. за настъпило застрахователно събитие.

От представения двустранен констативен протокол за пътнотранспортно произшествие от 28.08.2023 г. и от заключението на вещото лице Г. Д. по приетата по делото без възражения от страните съдебна автотехническа експертиза, съдът намира, че може да се направи обоснован извод, че механизмът на настъпване на процесното ПТП е посоченият от ищеца в исковата молба, а именно: лек автомобил „Мерцедес С 220“, с рег. № *****, с водач Б.Р.В., реализира ПТП, като причинява щети на движещия се пред него товарен автомобил „Ситроен Берлинго FG“, с рег. № *****, с водач Н. М. Я., в задната му част, като го блъска при застигане. От техническа гледна точка в конкретния случай причина за настъпване на щетата по задната част на процесния товарен автомобил, в движение, е възможно да се получи от съприкосновение/удар от другия лек автомобил в движението му зад него и при застигане, както и според разположението и размерите им.

Експертизата приема като механизъм на настъпване на произшествието – удар по движещия се товарен автомобил „Ситроен Берлинго FG“, с рег. № *****, в задната му част – от движещия се зад него и застигнал го лек автомобил „Мерцедес С 220“, с рег. № *****, при забавяне скоростта при задръстване.

Видно от представеното свидетелство за регистрация част I, товарен автомобил „Ситроен Берлинго FG“, с рег. № *****, е собственост на ищеца Н. М. Я..

Щетите по този автомобил са заявени при застрахователя ЗК „Лев инс“ АД, където е заведена съответна щета, извършен е оглед, опис на щетите и изготвен снимков материал, каквато е обичайната практика в случая. Констатирани са следните увреждания: задна част лява странична стена, задна лява товарна врата, декоративна лайсна заден регистрационен номер, леви задни светлини, задна броня, вътрешна задна престилка, заден под ламарина комплект, заден ляв подкалник, укрепваща вътрешна лява колона багажник, заден ляв рог, заден ляв мост окачване, заден ауспук гърне, заден

успок. удар, задна престилка комплект и задна лява гума.

Вещото лице в заключението си посочва, че приема, че описаните увреждания по процесния товарен автомобил са в причинна връзка с констатирания механизъм на процесното събитие – след прекия контакт по задната част и задната лява част от движещия се/приближаващ зад него извършител – лек автомобил „Мерцедес С 220“, с рег. № *****, при забавяне скоростта при задръстване. Според експерта, възможно е уврежданията да са от прекия контакт с вредоносителя. Констатираните щети съответстват на описания механизъм на събитието и мястото на засегнатите зони.

От съвкупния анализ на ангажирания в производството доказателствен материал съдът приема, че може да бъде направен обоснован извод, че процесното ПТП е настъпило именно по вина на водача Б.Р.В., управлявал лек автомобил „Мерцедес С 220“, с рег. № *****, който не е съобразил скоростта си с пътната обстановка и другите участници в движението, застигнал е и е блъснал отзад автомобила на ищеца - товарен автомобил „Ситроен Берлинго ФГ“, с рег. № *****.

Вследствие на настъпилия удар с автомобила на ищеца, по моторното превозно средство са настъпили и съответни щети. Установена е и причинно-следствената връзка между събитието и вредоносния резултат, в който смисъл е коментираната по-горе САТЕ.

Основният спорен момент в производството е относно размера на дължимото застрахователно обезщетение.

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал. 1 КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“, какъвто е и настоящият случай.

По смисъла на чл. 386, ал. 2 КЗ /идентичен с разпоредбата на чл. 208, ал. 3 КЗ /отм./ при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. При пълна увреда обезщетението е в размер на действителната стойност на застрахованото имущество, тоест стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се закупи друго със същото качество /чл. 400, ал. 1 КЗ/. В случаите, когато отговорността на делинквента е покрита от задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, съгласно чл. 499, ал. 2 КЗ, обезщетението за вреди на имущество не може да надвиши действителната стойност на причинената вреда.

Съгласно експертизата, стойността на ремонта на процесния товарен автомобил по средни пазарни цени към датата на произшествието – 28.08.2023 г., в това число и стойността на труда по средни пазарни цени към датата на събитието, се равнява на сумата 12567.78 лв., което представлява 270.3 % от действителната му стойност /4650 лв./, което по смисъла на чл. 390, ал. 2 КЗ представлява тотална щета /икономически/.

За да не се достигне до неоснователно обогатяване, от застрахователното обезщетение /от действителната стойност на автомобила/ следва да се приспадне и стойността на запазените части от автомобила.

В заключението си вещото лице Д. посочва, че е невъзможно да се даде точен и коректен отговор на въпроса какъв е процентът на запазените части за

процесния товарен автомобил. За целта е необходимо да се извърши оглед на всички части, възли, оборудване и агрегати, което обаче би струвало много и не би било целесъобразно. Това е свързано с разглобяване на цялото МПС и изследване на частите, след което сглобяване на същото. Няма как да се остойността употребявани части, възли и агрегати, без да се знае в какво състояние са били към датата на ПТП. Необходимо е поединично разглобяване, почистване и надлежно приложена дефектация за всяка една част с посочване степента за по-нататъшна годност за употреба.

Всичко изложено вещото лице поддържа и при изслушването му при приемане на експертизата. В обясненията си заявява, че средната цена за предаване на автомобила на скраб е в размер на 352 лв., като това реално е и най-високата цена, която собственикът може да получи, доколкото съществуват различни варианти на предаване на автомобилите за вторични суровини. В случай че автомобилът не е в движение и бъде взет от мястото му на съхранение, тогава има приспадания за транспорт, товарене и разтоварване и тази цена ще се намали с тези разходи, тоест цената ще падне поне с 1/3. Единствено ако автомобилът бъде закаран лично от собственика до фирмата, на място, тогава би получил тази високата цена. Посочва още и че от тази стойност се удържат 10 %, когато предаващото лице е физическо лице и не издава документ /фактура/ за извършената сделка /съгласно ЗДДФЛ/.

При така установените обстоятелства съдът намира, че от действителната стойност на процесния автомобил по средни пазарни цени към датата на настъпване на събитието – 28.08.2023 г., която е в размер на 4650 лв., следва да бъде приспадната сумата 352 лв. – средната пазарна цена, която собственикът може да получи при предаване на автомобила за вторични суровини /както отбеляза и вещото лице, това е възможно най-високата цена, която собственикът може да получи при предаване на моторното превозно средство за скраб/ - 352 лв. Тоест, дължимото обезщетение възлиза в размер на 4298 лв., каквато именно е и цената на предявения иск след изменението му по реда на чл. 214, ал. 1 ГПК, поради което исковата претенция следва да бъде уважена изцяло.

По отношение на претенцията за присъждане на законна лихва съдът приема следното: Съгласно чл. 390, ал. 1 КЗ, преди изплащане на обезщетение, определено като тотална щета на моторно превозно средство, регистрирано в Република България, застрахователят изисква от ползвателя на застрахователна услуга удостоверение от компетентните регистрационни органи за прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство, в което е отбелязано, че прекратяването на регистрацията е поради настъпилата тотална щета. В настоящия случай, доказателства за прекратяване на регистрацията на МПС, обезщетение за чието увреждане е предмет на спора, не са представени, а и липсва твърдение от страна на ищеца за такова прекратяване. Поради това обезщетение за забава ще следва да се дължи, считано от датата на представяне на застрахователя на доказателства за настъпване на това обстоятелство. Тоест, началната дата на обезщетението за забава ще следва да бъде поставена в зависимост от събдването на това условие (в този смисъл са и постановените по реда на чл. 290 ГПК решения, а именно: Решение № 44/02.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 775/2014 г., I т. о., ТК, както и Решение № 140/01.08.2018 г. по т. д. № 2278/2017 г. на ВКС, I т. о.).

За пълнота на изложението съдът намира за нужно да отбележи, че е ирелевантно за определянето на застрахователно обезщетение от

застрахователя обстоятелството дали застрахованият е представил удостоверението за прекратяване на регистрацията на автомобила. Ето защо и направените в тази връзка възражения от ответника са неоснователни. Това удостоверение е относимо единствено към момента на изпадане в забава на ответника за плащане на дължимото застрахователно обезщетение.

Предвид изхода на спора, право на разноски в производството има ищецът. Същият представя списък на разноските по чл. 80 ГПК и доказателства за извършени такива в общ размер от 1241.92 лв., в това число 171.92 лв. - държавна такса, 200 лв. – депозит вещо лице, и 870 лв. – платено в брой адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС, съгласно представения договор за правна защита и съдействие от 28.03.2024 г., която сума следва да бъде присъдена в полза на страната, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК. Съдът намира за неоснователно направеното в условията на евентуалност в отговора на исковата молба възражение за прекомерност, доколкото същото е в рамките на минималния размер, определен съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и съответства на действителната правна и фактическа сложност на делото, ангажирания в производството доказателствен материал и проявената процесуална активност от страна на процесуалния представител на ищеца.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, **да заплати** на Н. М. Я., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ж. к. „П.“ №**, вх.**, ет.**, ап.**, с адрес: гр. Варна, ж. к. „В.В.“ №**, вх.**, ет.**, ап.**, **сумата 4298 лв. /четири хиляди двеста деветдесет и осем лева/**, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди на собствения на ищеца товарен автомобил „Ситроен Берлинго ФГ“, с рег. № *****, настъпили в резултат на реализирано на 28.08.2023 г. ПТП в гр. Варна, бул. „Сливница“, преди кръстовището с ул. „Андрей Сахаров“, причинено по вина на водача на лек автомобил „Мерцедес Ц 220“, с рег. № *****, застрахован по договор за гражданска отговорност при ответното дружество, изразяващи се в увреждане на задна част лява странична стена, задна лява товарна врата, декоративна лайсна заден регистрационен номер, леви задни светлини, задна броня, вътрешна задна престилка, заден под ламарина комплект, заден ляв подкалник, укрепваща вътрешна лява колона багажник, заден ляв рог, заден ляв мост окачване, заден ауспук гърне, заден успок. удар, задна престилка комплект и задна лява гума, **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на представяне на доказателство за прекратяване на регистрацията на „Ситроен Берлинго ФГ“, с рег. № *****, до окончателното ѝ изплащане, на основание чл. 432, ал. 1 КЗ.

ОСЪЖДА ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, **да заплати** на Н. М. Я., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ж. к. „П.“ №**, вх.**, ет.**, ап.**, **сумата 1241.92 лв. /хиляда двеста четиридесет и един лева и деветдесет и две стотинки/**, представляваща сторените в настоящото производство съдебно-деловодни разноски, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Начин на плащане: по банков път, по банкова сметка с IBAN BG*****, специална сметка с титуляр адв. Й. К. А..

Решението подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____